

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. K., narozený X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Ondřejem Líbalem, advokátem,
sídlem Kostelní 172, 411 08 Štětí,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 6. 2021, č. j. X, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 4 896 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2021, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2021, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná žalobci odňala od 16. 5. 2021 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 24. 3. 2021 nebyl žalobce invalidní, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Žaloba

2. Žalobce nesouhlasil s hodnocením svého zdravotního stavu a s rozhodnutím žalované o námitkách. V žalobě namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudků s odlišnými výsledky. Během tří měsíců byl zdravotní stav žalobce posouzen dvakrát, v prvním posudku byl vyhodnocen pokles pracovní schopnosti pouze o 20 %, kdežto ve druhém posudku byl pokles již o 30 %. Žalobce byl toho názoru, že je nezbytné provést revizní posouzení jeho zdravotního stavu. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgány a posudkoví lékaři nevzali při hodnocení jeho míry poklesu pracovní schopnosti v potaz další zdravotní problémy. Primárně se jedná o cystu ledviny, kvůli které je žalobce sledován v urologické ambulanci. Cysta byla následně přehodnocena na nádor, a proto měl žalobce podstoupit operační zákrok, při kterém by mělo být nádorové ložisko odstraněno, tento zákrok byl plánován na 11. 7. 2021 v Krajské nemocnici v Ústí nad Labem.

Vyjádření žalované k žalobě

3. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

Ústní jednání před soudem

4. Při ústním jednání před soudem konaném dne 24. 1. 2022 právní zástupce žalobce setrval na žalobě.
5. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž ústním jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a uvedla, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu.
6. Soud při jednání provedl důkaz posudkem ze dne 18. 10. 2021 a protokolem o jednání posudkové komise ze dne 18. 10. 2021.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Z obsahu předložených správních spisů soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky MUDr. E. F. pověřenou vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Litoměřice, jež při kontrolní lékařské Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prohlídce dne 24. 3. 2021 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce nedosáhl alespoň 35 %. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce stanovila zdravotní postižení uvedené v kapitole V. – Duševní poruchy a poruchy chování, položka 5b – poruchy neurotické vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 7. 4. 2021 prvostupňové rozhodnutí, jímž odňala žalobci invalidní důchod ode dne 16. 5. 2021. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Dále soud z obsahu správních spisů zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala zpracovat nový posudek o invaliditě ze dne 21. 6. 2021, který vypracoval posudkový lékař žalované MUDr. V. C. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěl ke shodnému závěru, že u žalobce rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. – Duševní poruchy a poruchy chování, položka 5b – poruchy neurotické vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Ač se procentní míra poklesu pracovní schopnosti novým posudkem změnila, žalobce nebyl invalidním dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 24. 6. 2021, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí.

9. Dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
11. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

12. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity.
13. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce dosahoval toliko 20 %, přičemž pro dosažení alespoň prvního stupně invalidity je třeba, aby pokles pracovní schopnosti dosáhl míry nejméně 35 %. Prvostupňové rozhodnutí následně potvrdila žalovaná napadeným rozhodnutím.
14. V daném případě bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínky invalidity alespoň v prvním stupni, tj. zda u něj nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, jelikož brojí proti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
15. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře oddělení lékařské posudkové služby žalované, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také trvání jeho případné invalidity.
16. Z obsahu posudku ze dne 18. 10. 2021 a protokolu o jednání posudkové komise ze dne 18. 10. 2021 soud zjistil, že posudková komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a přímo při jednání posudkové komise byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru psychiatrie prim. MUDr. Z. S. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké podklady měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Š., ortopedický nález MUDr. S. ze dne 14. 9. 2020, onkologický nález MUDr. M. ze dne 19. 8. 2021, urologický nález MUDr. F. ze dne 25. 5. 2021, psychiatrický nález MUDr. P. ze dne 25. 5. 2021 a urologický nález MUDr. S., Ph.D. ze dne 5. 8. 2021), spisové dokumentace žalované, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice a vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise, pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

17. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je posttraumatická stresová porucha, anxiosně depresivní smíšená porucha u emočně labilní subkompenzované osobnosti. Dále z posudku ze dne 18. 10. 2021 vyplynulo, že po stresové události - napadení žalobce se jedná o protrahovanou odpověď na stresovou událost, kdy po měsících po události nedošlo k úpravě a nenastal chronický průběh s počínající trvalou změnou osobnosti, pro tuto poruchu je charakteristické nedůvěřivý postoj ke světu, sociální nedůvěřivost, pocit beznaděje a trvalé odcizení. Posudková komise pokles pracovní schopnosti žalobce posoudila jako postižení uvedené v kapitole V. – Duševní poruchy a poruchy chování, položka 5c – posttraumatická stresová porucha středně těžké funkční postižení, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 35 %. Posudková komise nenašla objektivní důvod k dalšímu navýšení pro jiné postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity.
18. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení včetně odborné lékařky z oboru psychiatrie, a že posudek ze dne 18. 10. 2021, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů.
19. Lékařky posudkové komise v posudku ze dne 18. 10. 2021 oproti závěrům předchozích posudků ze dne 24. 3. 2021 a 21. 6. 2021 ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěly k závěru, že dosahuje 35 % namísto 30 % (20 %), na základě čehož pak uzavřely, že žalobce byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, a to v prvním stupni. Důvodem odlišného hodnocení zdravotního stavu žalobce bylo důkladnější a pečlivější zhodnocení omezení vyplývajících pro žalobce z jeho duševního onemocnění, u žalobce se jedná o protrahovanou odpověď na stresovou událost. Žalobce je schopen vykonávat obecně pomocné práce v malém kolektivu bez stresující a úkolové práce. Z posudku dále vyplývá, že rekvalifikace pro chronický průběh onemocnění s počínající trvalou změnou osobnosti bude problematická. Z výše uvedených důvodů považoval soud posudek ze dne 18. 10. 2021 za úplný a přesvědčivý, a proto se přiklonil k jeho závěrům, přičemž v něm bylo reagováno na nedostatky vytýkané žalobcem posudkům posudkových lékařů ze dne 21. 6. 2021 a 24. 6. 2021
20. Z posudku posudkové komise ze dne 18. 10. 2021 je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace. Jak je výše uvedeno, soud považuje posudek ze dne 18. 10. 2021 za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise. Závěry posudku ze dne 18. 10. 2021 se nejvíce zjevně nelogické či svévolné, naopak je soud hodnotí jako přesvědčivé a dostatečné pro přijatý závěr. Je třeba zdůraznit, že odborné posudkové závěry nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. Soud dále podotýká, že posudek ze dne 18. 10. 2021 nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobce vycházela z posudku příslušné posudkové lékařské oddělení lékařské posudkové služby žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu.

21. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni. Soud nezrušil prvostupňové rozhodnutí, neboť vytčenou vadu řízení bude schopna v dalším řízení napravit žalovaná.
22. Žalobce měl v projednávané věci úspěch, a proto soud výrokem II. v souladu s § 60 odst. 1 věty první uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 4 896 Kč, která se skládá, z částky 3 000 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Ondřejem Líbalem, advokátem podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, [převzetí věci - § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast na jednání před soudem dne 24. 1. 2021 - § 11 odst. 1 písm. g)], z částky 900 Kč za s tím související tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a dále z částky 596 Kč za náhradu za cestovné dle § 13 odst. 1 AT a z částky 400 Kč za náhradu za promeškaný čas (4x 30 min.) dle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 24. ledna 2022

7

54 Ad 10/2021

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)